

(Lange stilte. Ze zijn allebei overvallen door Leyla's uitbarsting.)

LEYLA Jij bent vier jaar lang niet langs geweest.

SVEN Ik mocht niet bij jou in de buurt komen.

LEYLA Een jaar niet, nee.

SVEN Ik had je die brief gestuurd. Heb je die gelezen?

LEYLA Jij ononderbroken je zegje doen, veilig ver weg van mijn reactie? Nee bedankt.

SVEN Je hebt gelijk. Sorry.

LEYLA Toen het net gebeurd was, wilde iedereen praten.
Praten, praten, praten,
over hoe erg
over hoe het toch kon
dat wéér zo'n man
dat wéér zo'n vrouw
dat wéér niemand op tijd.
Praten, praten, praten.
Als een hoge boom omvalt in het bos, maakt iedereen geluid.
En er bleef van de werkelijkheid maar zó weinig over.
Jij de hellehond, ik de gebetene
ik de scherven, jij de steen.
Ik werd gereduceerd tot jouw zooi, en dat noemden mensen dan steun.
En ik voelde me steeds slechter over mezelf.
Zó veel steun en niet dankbaar?!
Iedereen aan mijn kant, trommelvliesscheurende haat voor jou en niet dankbaar?!
We waren vijf maanden samen, toen jij,
toen jij,
ja ik haatte je, maar ik was ook verliefd, ergens, nog, en als de dood dat iemand dat ontdekte,
wij waren iets en toen waren we niets, en dat alles had slijttijd nodig, en ik wist niet eens zeker meer of het wel een,
een,
of wat jij had gedaan, of dat wel een,
een,
een,
een,
godver,
een,
of het wel dát was geweest. Of ik het niet erger had gemaakt in mijn hoofd, of het niet gewoon boze seks was geweest, boze-stress-ruzie-seks na die mislukte try-out, en boze seks mag, mag?, kan, moet kunnen, hadden we vaker, vroeg ik soms om, en had ik niet ook een 'ja' gedacht?, gevoeld?, gezegd?, voordat het een NEENEENEE werd?, terwijl, ik wist het

natuurlijk WEL, wat het was geweest,
maar voordat wij iets kregen had ik ook geweten wat voor verhalen er
altijd al over jou rondzongen, meerstemmig ook nog,
foute relaties, foute situaties
óp de schreef, als niet erover,
wist ik allemaal en ik was er alsnog ingestapt, dat is minimaal deels
verantwoordelijk, toch?, ik had ook getreiterd, toch?, ik was ook geen
lieverdje, toch? en voor AL die dingen was geen ruimte meer, voor mijn
liefde en mijn spijt en mijn vragen en mijn aandeel, geen ruimte meer, en
eigenlijk - en daar haatte ik mezelf nog het meest om -
eigenlijk was de enige met wie ik daarover wilde praten

jij.

SVEN En toen vroeg je een contactverbod aan.

LEYLA En toen vroeg ik een contactverbod aan.
Ik heb zo hard gewerkt om voorbij jou te bewegen. Ik wilde jou niet als
dader, want ik wilde niet jouw "slachtoffer" zijn. Ik wilde mezelf niet
definiëren met iets wat jij hebt gedaan.
Dat was aan het lukken. Dacht ik. En nu jij er zelf iets aan hebt, poef, sta je
hier. Shit op te rakelen. Jezelf terug mijn hoofd in te wezelen. Want
blijkbaar mag ik van jou niet over jou heen zijn? En ik moet jou wéér
uitleggen waarom dat helemaal kut is. *Vier jaar* zelfonderzoek en ik moet
het jóú uitleggen.

SVEN Sorry.

LEYLA Ja jij zegt ineens heel veel sorry. Jij zegt voor elk ding sorry. Voor elk klein
ding zeg jij sorry.

SVEN Sorry.

LEYLA Is maar één ding waarvoor jij nooit sorry hebt gezegd.

SVEN Het spijt me zo ontzettend Leyla.

LEYLA Ja.

...
Was het allemaal nep?

SVEN Nee.
Natuurlijk niet.
Alles was echt.
Bijna alles.

LEYLA Oké.
(veegt tranen weg) Verdomme.

SVEN Ley.

LEYLA Zo heet ik niet.

SVEN	Leyla.
LEYLA	Jij was verliefd op mij.
SVEN	Ja.
LEYLA	En je wist dat ik verliefd op jou was.
SVEN	Ja.
LEYLA	En toch deed je dat. Waarom?
SVEN	Je maakte het uit. Ik schaamde me en ik wilde je pijn doen.
LEYLA	En <i>nu</i> heb je dingen geleerd.